

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาอุบัติการณ์และการกระจายของการติดเชื้อในโรงพยาบาล ในผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาและจำหน่ายออกจากการโรงพยาบาลแม่จัน และศึกษาผลกระทบจากการติดเชื้อในโรงพยาบาล ได้แก่ ระยะเวลาที่ผู้ป่วยอยู่ในโรงพยาบาล อัตราตาย และการใช้ยาต้านจุลชีพที่ใช้รักษาผู้ป่วย

กลุ่มประชากรที่ศึกษา คือผู้ป่วยทุกรายที่เข้ารับการรักษาและจำหน่ายออกจากการโรงพยาบาลแม่จัน อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย 3 หอผู้ป่วย คือ หอผู้ป่วยใน 1 หอผู้ป่วย ใน 2 และหอผู้ป่วยคลอดและหลังคลอด โดยจะทำการศึกษาระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2539 รวมระยะเวลา 3 เดือน และจะติดตามผู้ป่วยที่จำหน่ายออกจากการโรงพยาบาลจนครบ 30 วันหลังจำหน่าย รวมจำนวนผู้ป่วยที่ศึกษา 2,659 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบผู้เรัวรังการติดเชื้อในโรงพยาบาล ชุดชนที่สร้างโดยกองการพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ปี พ.ศ.2535 และแบบผู้เรัวรังการติดเชื้อในโรงพยาบาลหลังจำหน่าย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยการศึกษาจากเอกสารและตำรา โดยใช้เกณฑ์การวินิจฉัยการติดเชื้อในโรงพยาบาล ที่จัดทำโดยกองระบาดวิทยา สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ปี พ.ศ.2534 ยกเว้นการติดเชื้อที่ดำเนินการผ่านทางเดินหายใจ แบบผู้เรัวรังการติดเชื้อในโรงพยาบาลหลังจำหน่ายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน และหากความเชื่อมั่นของ การวินิจฉัยการติดเชื้อในโรงพยาบาล โดยนำแบบผู้เรัวรังการติดเชื้อในโรงพยาบาลชุดชนไปทดลองใช้กับผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลแม่จัน จำนวน 20 ราย ได้ค่าความเชื่อมั่นของ การวินิจฉัยร้อยละ 100

ผู้วิจัยรวมรวมข้อมูลตัวอย่างของ โดยสำรวจรายชื่อผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยใน ไม้แต่ละหอผู้ป่วย จากสมุดทะเบียนการรับและจำหน่ายผู้ป่วยในแต่ละวัน และเริ่มผู้เรัวรังการติดเชื้อในโรงพยาบาล บันทึกข้อมูลที่ได้จากเวชระเบียน จากการสังเกตอาการและอาการแสดง

และการรับรู้ ลงในแบบผู้สำรวจการติดเชื้อในโรงพยาบาล นำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวินิจฉัยการติดเชื้อในโรงพยาบาล และติดตามผู้ป่วยทุกรายหลังจากน้ำยาครุบ 30 วัน โดยให้แพทย์ที่แผนกผู้ป่วยนอก เจ้าหน้าที่ฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ หรือพยาบาลที่ทำหน้าที่ดูแลสุขภาพผู้ป่วยที่บ้านของโรงพยาบาลแม่จัน หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในโรงพยาบาลอื่นๆ หรือสถานีอนามัย หรือคลินิกที่ผู้ป่วยไปพบ หรือให้ผู้ป่วยหรือญาติเป็นผู้ตอบแบบผู้สำรวจการติดเชื้อหลังจากน้ำยานี้ แล้วลั่งกลับคืนให้ผู้วิจัย

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย คำนวนหาอัตราการติดเชื้อในโรงพยาบาล โดยคำนวณเป็นอัตราการติดเชื้อต่อผู้ป่วยที่ผู้สำรวจ 100 ราย

ผลการศึกษา

จากการสำรวจเป็นระยะเวลา 3 เดือน ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาและจำหน่ายออกจากรพ. 2,659 ราย เป็นเพศหญิง 1,419 ราย (ร้อยละ 53.4) เพศชาย 1,240 ราย (ร้อยละ 46.6) อายุระหว่าง 1 วัน - 99 ปี (เฉลี่ย 26.4 ปี) มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอแม่จัน (ร้อยละ 64.3)

1. อุบัติการณ์การติดเชื้อในโรงพยาบาล

จากการศึกษาผู้ป่วยที่ผู้สำรวจทั้งหมด 2,659 ราย พบผู้ป่วยเกิดการติดเชื้อในโรงพยาบาล 72 ครั้ง คิดเป็นอัตราการติดเชื้อ 2.7 ครั้ง ต่อผู้ป่วยที่ผู้สำรวจ 100 ราย โดยพบการติดเชื้อขณะที่ผู้ป่วยอยู่ในโรงพยาบาล 55 ครั้ง คิดเป็นอัตราการติดเชื้อ 2.1 ครั้ง ต่อผู้ป่วยที่ผู้สำรวจ 100 ราย และพบการติดเชื้อหลังจำหน่ายอีก 17 ครั้ง คิดเป็นอัตราการติดเชื้อ 1.5 ครั้ง ต่อผู้ป่วยที่ติดตามได้หลังจำหน่าย 100 ราย

2. การกระจายการติดเชื้อในโรงพยาบาลจำแนกตาม เพศ อายุ หอบผู้ป่วย ตำแหน่ง ของร่างกายที่เกิดการติดเชื้อ ชนิดของเชื้อที่เป็นสาเหตุ และการรักษาหรือติดภาระผู้ป่วยได้รับ

2.1 ผู้ป่วยเพศชายเกิดการติดเชื้อในโรงพยาบาลมากกว่าผู้ป่วยเพศหญิง โดยพบการติดเชื้อ 3.2 ครั้ง ต่อผู้ป่วยเพศชายที่ผู้สำรวจ 100 ราย เพศหญิงพบอัตราการติดเชื้อ 2.3 ครั้ง ต่อผู้ป่วยเพศหญิงที่ผู้สำรวจ 100 ราย

2.2 ผู้ป่วยที่มีอายุระหว่าง 51 - 60 ปี เกิดการติดเชื้อในโรงพยาบาลมากที่สุด โดยมีอัตราการติดเชื้อ 6.0 ครั้งต่อผู้ป่วยที่ผู้สำรวจ 100 ราย

2.3 ผู้ป่วยในหอผู้ป่วยคลอดและหลังคลอดเกิดการติดเชื้อในโรงพยาบาลสูงที่สุด คิดเป็นอัตราการติดเชื้อ 3.9 ครั้ง ต่อผู้ป่วยที่เข้าระวัง 100 ราย รองลงมาคือผู้ป่วยในหอผู้ป่วยใน 2 คิดเป็นอัตราการติดเชื้อ 2.6 ครั้ง และผู้ป่วยในหอผู้ป่วยใน 1 คิดเป็นอัตราการติดเชื้อ 1.9 ครั้ง ต่อผู้ป่วยจำนวน 100 ราย

2.4 ตำแหน่งที่เกิดการติดเชื้อในโรงพยาบาลมากที่สุดคือ อวัยวะสีน้ำพันธุ์ คิดเป็นร้อยละ 29.2 ของการติดเชื้อทั้งหมด รองลงมาได้แก่ การติดเชื้อที่ปอด และการติดเชื้อที่ผิวน้ำ และเนื้อเยื่ออ่อน พบร้อยละ 20.8 เท่ากันทั้ง 2 ตำแหน่ง

2.5 เชื้อที่เป็นสาเหตุของการติดเชื้อในโรงพยาบาล พนเขื้อแบคทีเรียเป็นสาเหตุของการติดเชื้อทั้งหมด โดยพนเขื้อแบคทีเรียกรัมลบร้อยละ 65.8 ชนิดของเชื้อแบคทีเรียที่พบว่าเป็นสาเหตุของการติดเชื้อในโรงพยาบาลมากที่สุดคือเชื้อ Escherichia coli พบร้อยละ 28.9 รองลงมาคือเชื้อ Staphylococcus aureus พบร้อยละ 26.3 ของเชื้อแบคทีเรียทั้งหมด

2.6 ผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาโดยการใช้เครื่องช่วยหายใจ เกิดการติดเชื้อในโรงพยาบาลสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงมาคือผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาโดยการใส่ท่อหลอดลมคือ คิดเป็นร้อยละ 42.1 และผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาโดยการใส่สายสวนปัสสาวะ คิดเป็นร้อยละ 22.7

3. ผลกระทบจากการติดเชื้อในโรงพยาบาล

3.1 ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลแม่จัน ที่ไม่เกิดการติดเชื้อในโรงพยาบาล รักษาตัวในโรงพยาบาลเฉลี่ย 2.6 วัน ส่วนผู้ป่วยที่เกิดการติดเชื้อในโรงพยาบาล รักษาตัวในโรงพยาบาลเฉลี่ย 6.1 วัน

3.2 ผู้ป่วยที่ไม่เกิดการติดเชื้อในโรงพยาบาล มีอัตราตายร้อยละ 2.7 ส่วนผู้ป่วยที่เกิดการติดเชื้อในโรงพยาบาล มีอัตราตายร้อยละ 4.2

3.3 การใช้ยาด้านจุลชีพที่ใช้ในการรักษาผู้ป่วยที่เกิดการติดเชื้อในโรงพยาบาล รวมทั้งสิ้น 38,745 นาท เฉลี่ย 704 นาท ต่อการรักษาการติดเชื้อ 1 ครั้ง ค่าใช้จ่ายสำหรับยา Claforan สูงที่สุด ยาด้านจุลชีพที่ใช้ในการรักษาผู้ป่วยที่เกิดการติดเชื้อในโรงพยาบาลมากที่สุด คือยา Cloxacillin คิดเป็นร้อยละ 25.3 รองลงมาคือยา Gentamicin คิดเป็นร้อยละ 22.9 และยา Ampicillin คิดเป็นร้อยละ 20.5

ประเด็นที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ข้อมูลที่แสดงชนาดของปัญหา การกระจาย และผลกระทบของการติดเชื้อในโรงพยาบาลเพื่อนำเสนอผู้บริหาร และบุคลากรของโรงพยาบาลให้ทราบถึงความสำคัญของการติดเชื้อในโรงพยาบาล และร่วมวางแผนทางในการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล
2. ผู้บริหารสามารถนำผลการวิจัยไปวางแผน เพื่อปรับปรุงคุณภาพในการให้การรักษาพยาบาล ตลอดจนการจัดปฐมนิเทศ ฝึกอบรม นิเทศความรู้แก่บุคลากรทางการพยาบาล และนำไปเป็นแนวทางในการสร้างมาตรฐาน ตลอดจนประเมินผลการพยาบาลเพื่อพัฒนาคุณภาพการพยาบาล
3. เป็นแนวทางในการสร้างมาตรฐานการเฝ้าระวังการติดเชื้อในโรงพยาบาล และได้ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อนำเสนอให้มีการจัดทำแนวการเฝ้าระวังการติดเชื้อในโรงพยาบาลทั้งหมดที่ผู้ป่วยอยู่ในโรงพยาบาล และการเฝ้าระวังหลังจากออกจากโรงพยาบาล
4. นำผลการศึกษาวิจัยไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดเชื้อในโรงพยาบาล ในผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาและจำหน่ายออกจากรพยาบาลแม่จัน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สำหรับผู้บริหารโรงพยาบาล
 - 1.1 เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำไปกำหนดนโยบายการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล
 - 1.2 จัดให้มีการจัดระบบการเฝ้าระวังการติดเชื้อในโรงพยาบาลและมีผู้รับผิดชอบโดยตรง
2. สำหรับผู้ปฏิบัติการพยาบาล
 - 2.1 บุคลากรควรทราบถึงความสำคัญของการติดเชื้อในโรงพยาบาล และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามนโยบายการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล
 - 2.2 นำผลการวิจัยเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนการพยาบาล ในด้านการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล โดยเฉพาะการพยาบาลเพื่อป้องกันการติดเชื้อที่ตำแหน่งอวัยวะสืบพันธุ์ในผู้ป่วยคลอดและหลังคลอด
 - 2.3 นำผลการวิจัยเป็นข้อมูลพื้นฐานในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดเชื้อในโรงพยาบาลในประเทศอื่น เพื่อพัฒนางานพยาบาลทั้งด้านการปฏิบัติการพยาบาลและด้านวิชาการ

3. สำหรับฝ่ายวิชาการ

3.1 นำผลการวิจัยเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดปฐมนิเทศ อบรม พัฒนาความรู้ แก่บุคลากรทางการพยาบาล ตลอดจนนิเทศน์ศึกษาที่เข้าฝึกปฏิบัติงานในห้องผู้ป่วย

3.2 นำผลการวิจัยเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดเชื้อในโรงพยาบาล โดยเฉพาะการติดเชื้อที่ทำให้หนังอวัยวะสีบันธุ์ ในผู้ป่วยคลอดและหลังคลอด

3.3 ผลลัพธ์สื่อความรู้แก่ผู้ป่วย ญาติ และประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับการป้องกันการติดเชื้อที่ทำให้หนังอวัยวะสีบันธุ์ในผู้ป่วยคลอดและหลังคลอด

ข้อเสนอแนะ ในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ทำให้ผู้ป่วยติดเชื้อในโรงพยาบาลที่ทำให้หนังอวัยวะสีบันธุ์ที่ปอด และที่ผิวนังและเนื้อเยื่ออ่อน
2. ควรมีการพัฒนาระบบการติดตามผู้ป่วยหลังจากน้ำยาระหว่างครรภ์ถ้วนมากยิ่งขึ้น